

„A három levendula”

Alsós koromban kedvenc időtöltésem volt a könyvírás. Történeteimben a gyerekek különféle kalandokba keveredtek, aztán összefogtak, és sikeresen megoldották a nehéz helyzeteket.

Az idén felsős lettem, több lett a tanulnivaló, elmaradt az írás. Magyartanárom biztatására most ismét belefogtam.

„A három levendula” című történetem így szól:

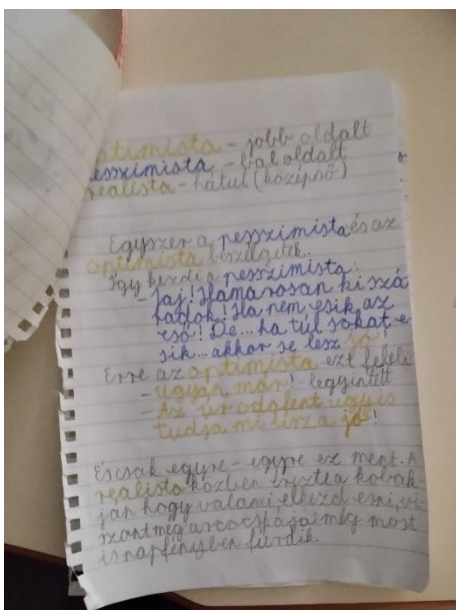
Egyszer a pesszimista és az optimista beszélgetnek egymással. Így kezdte a pesszimista:

-Jaj, hamarosan kiszáradok, ha nem esik az eső! De..., ha túl sokat esik, ... akkor se lesz jó!

Erre az optimista azt feleli:

- Ugyan már! Az Úr odafent úgyis tudja, mi nekünk a legjobb! Kár előre siránkozni!

És csak egyre-egyre folytatódott az egyik panaszkodása, a másik vigasztalása.

A realista közben érezni kezdte, hogy valami csepegni kezd a kobakjára, miközben arcocskája a napfényben fürdik. Időközben gyönyörű szivárvány alakult ki az égbolton. Az optimista és a pesszimista is abbahagyta a reménytelennek tűnő beszélgetést, és együtt gyönyörködtek a természet csodájában.

Üzenem, hogy minden gondunk-bajunk megoldódik, csak legyünk bizakodóak!

Gyenesse Gréta 5.a

Izsák Imre Általános Iskola